

Joxerra Garzia

◆ IDAZLEA

DANI BLANCO

Hamalaura ezkerro...

URTEAK ZINTZURRA luze badu ere, lepo egin diogu behintzat hamairugarren honi. Ez da gutxi. Lepoa egingo nuke, halere, buru hainbat aburu egongo dela gure artean joan berri zaigun urteaz, hamaika hamaika modutako dago-eta munduan. Eder edo itsusi, zein begik ikusi da kontua, eta bakoitzak jakingo du oro orotan eta usteak uste(l), denboraren sutan jartzean nolakoa izan den iazko eltzea.

Herriko gauzarik onenen artean etxeko iturri hotsa eta herriko ezmila aipatzen zuten gure zaharrek. Hirugarrenik, erretorea aipatzen zuten, baina erretore ohia. Zenbaiten ustez, agintariek eta urteekin ere gauza bera gertatzen da: onenak beti (eta betiko) joandakoak dira. Agintariak ez, aginduak aldatzen dira, eta bapo kostatzen ari zaigu oraintsu arte irinetan ero ibilioi zahietan zuhur ibiltzen ikastea. Beharrik ez da beharra baino irakasle hoberik...

Krisia ofizialki krisi denetik seigarren urtea izan dena, ez ur eta ez salda izango zen batzuentzat, eta zorionekoak halakoak, asko baitira, gurean eta auzoan, gosea bera jaki eta nekea bera ohatze dutela bizitzera (edo) kondenatuak.

Gure garaiko beste izurriteentzat (minbizia, alzheimerra...) sendabidea aurten aurkitzeko eskaria egingo dio, bakoitzak bere jainkoari, otoitz egiten oraindik aspertu ez den jendeak. Baina horiekin ere, larri ibili, gosearekin bezala baietz gertatu: ez du goseak inor hiltzen munduan... ezin janak hiltzen du jendea.

Famatu bakea famatzen den arren, izango da urte berrirako abokatuaren emaztearen otoitza egingo duenik: Jauna, ezeztari eta baietzari eman indarra! Horretan trebeak gara, oso, euskaldunok: autobidea ez bada trenbYdea, zaborra ez bada Igeldo, sesiorako sasoiko beti gu, sariak zauri eta zauriak sari bihurtzen bihurri bihurtuak.

Aldian behingo negarra, ogia bezain beharra omen da, baina hemen negarra baino askoz ere aldian behingoagoa da irria. Hamalauaren atariraino iritsita, gogoan izan biharko uzten denak etzi ere hurbil duela, eta etziak are hurbilago etsia. Eginahalak egin, beti gelditzen da zer egin, baina ez genuke etsi behar geure esku dagoentxo egin gabe, eginak eginkizunik ez baitu.

Mundua gogotik aldatzen ari da, eta alferrik da garai bateko ideologiaren mantrak errepikatzen ematea bizia, geldirik dagoen erlojuan ere egunean bietan ondo markatzen duela argudiatuz. Ukazioa legetzat hartuz, beti aurrera joatea hobe, edo horretan saiatzea behintzat.

Txarrari barre eta onari arre egitea aski litzateke, baina ez dago erraza gaur egun txarra eta ona bereizten. Nolanahi ere, egonean zer etorriko egon baino hobe da arian aritzeagatik tarteka hanka sartzea: okerra bada, ihaitaia; zuzena bada, burruntzia; zabala bada, pala. Jo, dana dala!

Bihoaz, beraz, denboraren zuloan barrena, hamahirua eta iaz eginen damuak eta ez-eginen mamuak. Berria harroputz datorkigu, hamalau halako, baina litekeena da bertara joan eta lau baino ez izatea agindutako intxaurrak. Nik neuk gauza bakarra eskatuko nioke hamalauri: ez dadila izan munduan alferrik diren gauzen zerrenda gizentzeko modukoa (hots, ez dadila egurra basoan, egunez ilargia, itsasoan euria eta gizonezkoen titiak bezain alferrikakoa izan).

Edo bai. Izan ere, nork daki aipatu berri ditugun horiek benetan alferrikakoak diren? Eta, batez ere, nork daki ba ote dagoen ezer beharrezkoagorik, ustez alferrikakoak diren gauzak baino?

Kontuak kontu, hama-

laura

ezkerro erdia zazpi da beti, bai aurten eta bai urte bete barru ere. ■

Antton Olariaga

